

ΥΓΕΙΑ συμβουλές - παιδί

ΠΑΙΔΙ & γονείς

ΕΦΗΒΕΙΑ, Η ΔΙΑΡΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

«Γιατί είναι τόσο δύσκολη η εφηβεία»; Αυτή είναι η ερώτηση που μου κάνουν πολλοί γονείς όταν έρχονται στο ιατρείο μου, ανήσυχι που το παιδί τους δεν τρώει, είναι πολύ επιθετικό ή περνάει όλη τη μέρα κλεισμένο στο δωμάτιό του, μπροστά στο ίντερνετ.

Η απάντηση θα εκπλήξει ίσως πολλούς γονείς. Λοιπόν, η συγκεκριμένη περίοδος της ζωής είναι δύσκολη επειδή ο έφηβος αναγκάζεται να αντιμετωπίσει το πένθος της απώλειας της παιδικής ηλικίας. Σας παραξενεύει η απάντηση; Τότε ας σκεφτούμε λίγο τι σημαίνει ν' αφήνει κανείς πίσω του την παιδική ηλικία και να βαδίζει προς την ενηλικίωση. Γιατί σ' αυτό ακριβώς συνίσταται η εφηβεία», αναφέρει ο κλινικός ψυχολόγος και ψυχαναλυτής Joseph Knobel Freud, στο βιβλίο του «**ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΙ - ΜΙΑ ΔΙΑΡΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ**» [εκδόσεις «ΠΑΤΑΚΗ»].

«Πολλά από τα προβλήματα και τις συγκρούσεις που αντιμετωπίζουν οι έφηβοι οφείλονται στο γεγονός ότι τους ζητείται ν' αρχίσουν να μεταβάλλονται σε ενήλικες. Μα για να γίνει αυτό, πρέπει να πουν αντίο στο παιδί που υπήρξαν. Αντίο στα προνόμια, όπου ο μπαμπάς και η μαμά αναλαμβάνουν να λύνουν σχεδόν όλα τα προβλήματα. Αντίο στην ευχάριστη ξεγνοιασιά, στην παντοδύναμη σκέψη των παιδιών, που με τη φαντασία τους χτίζουν έναν κόσμο τόσο θαυμαστό όσο και μη πραγματικό. Αντίο σε όλα αυτά και -ουπέ!- καλημέρα στα προβλήματα, με κεφαλαία γράμματα, προβλήματα τα οποία προκύπτουν από το γεγονός ότι οι έφηβοι είναι πλέον μια προβολή ενήλικα, είναι αναγκασμένοι ν' αρχίσουν να παίρνουν σημαντικές αποφάσεις, να θέτουν υπό δοκιμασία την αυτοεκτίμησή τους στις ερωτικές σχέσεις, να, να, να... Από τους εφήβους η ζωή αρχίζει να ζητάει να μεταβληθούν σε ενήλικες, να

σκεφτούν το μέλλον, να παραδεχτούν ότι η παιδική ηλικία δεν θα είναι πια παρά μια ανάμνηση.

Η εφηβεία αρχίζει με την προεφηβεία, όταν τα παιδιά βιώνουν τις πρώτες αλλαγές στο σώμα τους που αναγγέλλουν ότι η εφηβεία τελειώνει, όταν κλείνουμε τα 18. Αλλά δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα. Γιατί, ένας νέος 21 ετών που ζει με τους γονείς του, που εξαρτάται από το εβδομαδιαίο χαρτζιλίκι που του δίνουν, που ακολουθεί να σπουδάζει, που κάνει, τελικά, την ίδια ζωή που έκανε και στα 17 του, δεν εξοικονομεί να είναι... λιγάκι έφηβος;

Ίσως είναι πιο ώριμος, αλλά δεν είναι ακόμα ολοκληρωμένος ενήλικας. Δεν θα είναι, όσο δεν εισέρχεται οριστικά στον κόσμο των ευθυνών, τις οποίες συνεπάγεται η ενηλικίωση. Η έναρξη της εφηβείας σηματοδοτείται από μια σειρά ορμονικών και σωματικών αλλαγών, οι οποίες πυροδοτούν μια σειρά ψυχικών και σωματικών αλλαγών. Αλλά το τέλος αυτής της περιόδου εξαρτάται πολύ περισσότερο από την κοινωνική κατάσταση, από τις περιστάσεις. Θα μπορούσαμε να πούμε πως η εφηβεία είναι το χρονικό διάστημα που διανύει κάθε άτομο ώπου να θεραπευτεί από τις αλλαγές και τις κρίσεις, τις οποίες αφύπνισε και εγκαινίασε η προεφηβεία. Υπάρχουν άνθρωποι που ακόμα και στα 40 τους δεν έχουν αποφασίσει να αναλάβουν τις ευθύνες των ενηλίκων και είναι αλήθεια πως η περίοδος της εφηβείας κλείνει όλο και πιο δύσκολα, καθώς οι νέοι επιμηκύνουν τη φοιτητική ζωή τους, αντιμετωπίζουν περισσότερες δυσκολίες να

ενταχθούν στην αγορά εργασίας ή να ανεξαρτητοποιηθούν... Η κοινωνία δεν τους βοηθάει ώστε να μπορέσουν να αισθανθούν στ' αλήθεια ενήλικες.

Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Οι έφηβοι υφίστανται την οικονομική κρίση αν οι γονείς τους είναι άνεργοι ή δεν μπορούν να πληρώσουν το δάνειο. Αν οι γονείς υφίστανται με κάποιο τρόπο άμεσα την κρίση, πρέπει να εξηγήσουν την πραγματικότητα στα παιδιά τους. Αλλά πρέπει να το κάνουν χωρίς να τους μεταδώσουν το άγχος τους. Οι έφηβοι δεν μπορούν να επωμιστούν αυτό το άγχος, αλλά πρέπει να είναι ενημερωμένοι και να κατανοήσουν τους λόγους για τους οποίους οι γονείς τους φαίνονται πιο ανήσυχι. Είναι επίσης σημαντικό οι γονείς να μάθουν στους εφήβους να παίρνουν οικονομικές αποφάσεις».

Στο βιβλίο «**ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΕΦΗΒΟΙ - ΜΙΑ ΔΙΑΡΚΗΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ**» ο συγγραφέας μοιράζεται με τους αναγνώστες τη συμπυκνωμένη εμπειρία που αποκόμισε βοηθώντας επί τριάντα και πλέον χρόνια γονείς και παιδιά να ξεπεράσουν τα πιο συχνά προβλήματα που εμφανίζονται από τη βρεφική ηλικία μέχρι την προεφηβεία. Αυτή τη φορά, με τη διεισδυτική του ματιά, ο Knobel Freud εστιάζει στην εφηβεία και δίνει απαντήσεις, πάντα από ψυχαναλυτική σκοπιά, σε τόσο σημαντικά ζητήματα όπως η ελευθερία, η έλλειψη διαλόγου, η εφηβική εξέγερση, τα ναρκωτικά, οι «κακές» παρέες, ο σχολικός εκφοβισμός, το χαρτζιλίκι, η σεξουαλικότητα και πολλά άλλα.

